

Ефективну систему міжнародного корпоративного управління формують на розумінні того, що сучасна глобальна економіка більшою мірою є простором суб'єктів, а не об'єктів. Це пов'язано з розвитком міжнародної комунікативної суспільної практики, з переходом управління від принципу монологу до принципу діалогу.

Теорія і практика міжнародного корпоративного управління провідних компаній світу динамічно видозмінюється і трансформується. Тому для кожної компанії, яка прагне бути конкурентоспроможною на світовій арені, необхідно ретельно вивчати міжнародний досвід, імплементуючи його в практику свого розвитку, адаптуючи до існуючих соціально-економічних умов.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАПРОВАДЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ ІННОВАЦІЙ З МЕТОЮ МІНІМІЗАЦІЇ РИЗИКІВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

Баранова М.С., гр. МЕВ-17

Науковий керівник – асист. **М.О. Ільченко**

Харківський державний університет харчування та торгівлі

В умовах ринкової економіки завданням кожного підприємства, насамперед, є самостійність у прийманні управлінських рішень щодо здійснення власної діяльності, зокрема, зовнішньоекономічних операцій в умовах невизначеності та ризику. Керівники підприємств несуть величезну відповідальність при прийнятті управлінських рішень у сфері зовнішньоекономічної діяльності, що визначають майбутнє підприємства.

На нашу думку, однією з характерних особливостей функціонування підприємства є перманентні структурні та функціональні зміни на базі інновацій зовнішньоекономічних операцій. Кожному підприємству, не залежно від виду діяльності, необхідно впроваджувати інновації, долати труднощі, що виникають внаслідок цього, відновлювати рівновагу, що порушується за рахунок дії чинників зовнішнього середовища. Дана проблема обумовлена тим, що управлінські інновації мають об'єктний характер для кожного підприємства учасника зовнішньоекономічної діяльності (ЗЕД). Саме цим пояснюється актуальність та важливість впровадження управлінських інновацій з метою мінімізації ризиків та підвищення конкурентоспроможності підприємств учасників ЗЕД.

Тому, з метою поліпшення управління ризиками ЗЕД на підприємствах доцільно проводити дослідження та моніторинги, спрямовані на зниження суб'єктивності процесу прийняття управлінських рішень та підвищення його науковості, особливо при наявності фактору невизначеності. Науково обґрунтоване прийняття рішень допоможе керівникам підприємств учасникам ЗЕД бути більш системними, а інструменти цього процесу нададуть можливість бути їм більш раціональними. Нажаль українські підприємства мало використовують моделювання управлінських рішень, тому існує реальна необхідність у створенні моделей за окремими видами прийнятих управлінських рішень, так, наприклад, по прийняттю рішень у ЗЕД, які б близько відображали дії основних елементів структури управління підприємством спрямованих на мінімізацію ризиків та підвищення конкурентоспроможності.

На нашу думку, при розробці моделі оцінювання ризиків ЗЕД доцільно враховувати наступні чинники: вид діяльності підприємства; асортимент продукції; продають чи купують продукцію (зокрема, сезонну) на різних ринках; виділяють малі ресурси на процес планування ЗЕД, ризиків ЗЕД та управління. Таким чином, розробка та застосування моделі оцінювання ризиків ЗЕД дасть змогу підвищити точність плану, оскільки буде враховано та проаналізовано практично всі групи факторів ризику, які мають вплив на ЗЕД підприємства.

Тому, планування ризику в ЗЕД підприємства, на нашу думку, дасть можливість зменшити невизначеність, усунути конфліктність, розробляти і приймати точніші плани ЗЕД, оптимізувати ресурси, що у свою чергу сприятиме підвищенню стабільності і ефективності діяльності підприємства, прийняттю зважених управлінських рішень та підвищенню конкурентоспроможності підприємства

Слід зазначити, що подальші дослідження доцільно сконцентрувати на вирішення ряду завдань, а саме: оцінювання ефективності планування ризиків, запровадження управлінських інновацій, врахування взаємопов'язаності та впливу ризиків у процесі планування ЗЕД підприємства, планування часових лагів, спричинених ризиками на підприємствах тощо.

На нашу думку, для формування ефективної системи управління ЗЕД спрямованої на мінімізацію ризиків на основі впровадження управлінських інновацій необхідними є:

1. Організація управлінської системи ЗЕД спрямованої на всі сфери діяльності підприємства та його подальший розвиток;

2. Застосування управлінських інновацій, які несуть в собі нову ідеологію, орієнтовану на скорочення вартісних витрат процесів підприємства та підвищення конкурентоспроможності;

3. Впровадження управлінських інновацій в ЗЕД підприємства повинно відбуватися еволюційним шляхом з урахуванням опору змінам. Тому, подальшого дослідження потребують питання щодо впровадження відповідних змін, що у свою чергу забезпечить успішність управлінських інновацій, їх ефективне фінансове та економічне оцінювання в розрізі ЗЕД підприємства.

З вище викладеного можна зробити висновок, що застосування на практиці моделі управління ризиками ЗЕД підприємства, дасть змогу, забезпечити підвищення рівня конкурентоспроможності підприємства, а також допоможе зменшити негативний вплив ризиків на діяльність підприємства, управління ризиками ЗЕД підприємства та забезпечить успішну подальшу діяльність підприємства у напрямках своєї діяльності.

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ІНСТИТУТІВ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Бондаренко І.В., гр. МЕВ-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **П.В. Смірнова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Дослідження економічної глобалізації та соціально-економічних наслідків даного процесу є дуже актуальними. З другої половини ХХ ст. цей феномен поступово перетворювався на характерну особливість світової виробничо-господарської діяльності, а в ХХІ ст. став основною об'єктивною тенденцією економіки.

Глобалізаційні процеси розглядаються як загальне розширення та поглиблення міжнародних процесів в сфері виробництва, постачання та збуту продукції, інвестування, фінансів, науково-технічної діяльності, міграції робочої сили тощо. Отже, нині глобалізація охоплює всі сфери суспільного життя, у результаті чого соціально-економічний процес однієї країни стає складовою світового господарства.

Глобалізація як світове економічне явище стала однією з найвпливовіших сил, що одночасно створило великі можливості для розвитку, так і призвела до загострення міжнародної конкуренції.